

РЕШЕНИЕ

№ 238

гр. Пазарджик, 16.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, IX НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Елисавета Радина

при участието на секретаря Х.В.
като разгледа докладваното от Елисавета Радина Административно наказателно дело № 20235220200689 по описа за 2023 година

Производството по реда на чл.63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Д. С. П., с ЕГН *****, точен адрес гр.Панагюрище, чрез адв. Р. К., против Наказателно постановление № 23-1006/04.04.23 г. издадено от началник сектор в ОДМВР - Пазарджик, с което на жалбоподателя са наложени чл.175 ал 3 пр.1 от ЗДвП - глоба е размер на 200лв. и лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца за нарушение по чл. 140, ал.1 от с.з.

В жалбата се твърди незаконосъобразност на НП и се настоява на отмяна на НП. В съдебно заседание жалбоподателят, чрез своя представител, настоява да се отмени НП по изложените в жалбата съображения, които допълва.

Въззиваемият АНО не присъства и не изразява позиция.

Съдът, след анализ на доказателствата по делото и по свое вътрешно убеждение, установи:

Жалбоподателят притежава л.а."Пежо 407" с рег.№ ****.

На 30.06.2022г. на основание чл.143, ал.10 от ЗДвП регистрацията на автомобила била служебно прекратена, за което жалбоподателят не бил уведомен.

На 15.08.22г. той предприел управление на автомобила си в гр. Пазарджик и към 13.45ч. бил спрян на бул. „Ст. Стамболов“ за полицейска проверка. При същата било установен, че автомобилът е с прекратена регистрация и поради това на водача бил съставен АУАН за нарушение по чл. 140, ал.1 от ЗДвП.

При тези данни материалите от проверката били изпратени на РП Пазарджик за преценка относно евентуално извършено престъпление по чл. 345, ал.1 от НК.

Прокурорът постановил на 07.10.2022г отказ да се образува наказателно производство, отчитайки липсата на знание у страна на собственика/водач за прекратяването на регистрацията, респ. липсата на субективна съставомерност на разследваното престъпление, като изпратил материалите на наказващия орган в СПП ОД МВР Пазарджик за преценка за реализиране на отговорност за извършено административно нарушение.

Така се стигнало до издаването на НП, в което се сочи основанието за това решение на автора му – чл. 36, ал.2 от ЗАНН, с оглед постановения отказ на прокурора да образува наказателно производство за престъпление по чл.345, ал.1 от НК.

Основателни са възраженията на процесуалния представител на жалбоподателя досежно допуснато **съществено процесуално нарушение чрез отразяване на противоречиви обстоятелства в НП.** В същото изрично се сочи: от една страна, че управляваното от жалбоподателя превозно средство *не е било регистрирано* поради предходното по отношение на същото служебно прекратяване на регистрацията на 30.06.22г, а от друга страна е прието , че „управляваното МПС е регистрирано , но без табели с регистрационен номер“ . това драстично разминаване в обстоятелствата и извършване на нарушението прави невъзможно както осъществяването на правото на защита, така и упражняването на съдебния контрол за законосъобразност. Допуснатото нарушение е съществено е се явява самостоятелно основание за отмяна на НП.

Изложеното по-долу е само за пълнота на изложението и то при положение, че не се възприеме констатираното горе нарушение за съществено .

Установено е, че управляваният от жалбоподателя автомобил не е бил надлежно регистриран и че същият се е движил по една от основните **улици на града**, т.е. по път отворен за обществено ползване, каквото понятие ползва чл. 3, ал.3 от ЗП.

Затова и в случая (при липсата на данни, които да водят до обратния извод) регулираните обществени отношения **не** са били засегнати в незначителна степен от това правонарушение, което е обуславяло неговата малозначителност и приложението на чл. 9, ал.2 от НК от прокурора. Криминализирането на деянието, осъществимо посредством управление на нерегистрирано МПС, чрез приемане му за административно нарушение по чл. 140, ал.-1 от ЗДвП или престъпление по чл. 345 от НК, е гаранция да не се допуска в движението да участват МПС, чиято индивидуализация е невъзможна. Регистрационният номер за автомобила от дадена марка, модел и цвят е уникална комбинация от буквени и цифрови символи, които го персонифицират. Този номер, ведно с марката на автомобила и неговия цвят (последният е променим по инициатива на собственика/ползвателя) персонифицират конкретното превозно средство . Номерът е наличен върху табели , монтирани по съответния ред на предна и задна броня на автомобила. Така се създава сигурност по отношение на участващите в движението МПС с оглед възможността за тяхното установяване особено при или връзка с инциденти, нарушения и престъпления. Участието на

нерегистрирано МПС в движението създава несигурност от гледна точка на възможността за установяването му във връзка с неправомерно поведение.

Вмененото с акта и НП нарушение на чл. 140, ал.1 от ЗДвП, **ако се изразява в управление на регистрирано (тоест при служебно прекратена регистрация) е с доказани обективни елементи от състава.** Няма спор по делото, че регистрацията на автомобила е прекратена на основание чл. 143, ал. 10 ЗДвП и поради предвиденото там основание, считано от 30.06.22. На тази дата служебното прекратяване на регистрацията е било вече факт.

Както става ясно от писмото на СПП от ОД МВР Пз-к (л. 14) на собственика на автомобила било изпратено уведомление за предстоящо прекратяване на регистрацията, но поради липсата на задължение това да става с обратна разписка (и.и въобще да се удостоверява по какъвто и да е начин връчването), не е доказано собственикът , **в случая самият жалбоподател,** да е бил уведомен.

Процедурата за уведомяване на собствениците на незастрахованите МПС и на органите на МВР е по чл. 574, ал. 11, изр. второ от КЗ, но не е обвързана с получаването на уведомителното писмо. В тази връзка законът не предвижда наличие на документ, удостоверяващ получаването на уведомлението, тъй като съгласно Кодекса за застраховането, срокът за потвърждение на наличието за сключена и действаща задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите тече от датата на изпращане на уведомлението.

Тоест - за нуждите на процедурата по служебната дерегистрация е важно изпращането на уведомление на собственика за липса на договор за ЗЗГО на притежавания от него автомобил, от която дата тече 14-дн. срок за предоставяне на информация за сключен такъв договор, след изтичането на който, ако не е постъпила такава информация ГФ уведомява МВР за липсата на договор на МВР и така възниква основание за „ предприемане на мерки за прекратяване на регистрацията на МПС“ . За тази процедура е без всякакво значение дали собственикът е получил уведомлението, тъй като нормативните правила изискват само изпращане на уведомление, но не и неговото получаване. Затова и за служебното прекратяване на регистрацията на процесното основание е достатъчно: 1.изпращането на уведомление от ГФ до собственика и 2.уведомяването на МВР за това.

За субективната съставомерност на процесното нарушение обаче това съвсем не е достатъчно, тъй като за да е налице е необходимо собственикът да бъде надлежно уведомен и то не само, че ако не уведоми Фонда за сключен договор, че ще „бъдат предприети мерки по прекратяване на регистрацията“, но дори да бъде уведомен за самия факт на прекратяването . Без знание за този факт, не може да има съзнание у водача , че управлява автомобил със служебно прекратена регистрация.

Така е налице т.нар. извинителна грешка по чл. 14, ал.1 от НК (вр. чл. 11 ЗАНН), тъй като липсва умисъл за извършване на нарушението, тъй като на жалбоподателя (който в случая е само водач, но не и собственик) не е бил известен факт, който принадлежи към състава на

нарушението (deregистрацията).

Неправилното (*включително и досежно погрешно възприетата форма на вина – непредпазливост, при каквато не може да се извърши процесното адм. нарушение*) решение на наказващия орган в обратния смисъл е погрешно и следва да се коригира с отмяна на издадения незаконосъобразно санкционен акт.

Решението за отмяна предпоставя основателност на претенцията на защитата за присъждане на разносните за адвокат (л.16-17). В случая те са над минимално предвидения с чл. 7,ал.2,т.2 вр. чл. 18, ал.2 НМАВ вр. чл. 78, ал.1 от ГПК вр. 63д, ал.1 ЗАНН размер – 1000 лева , но липсва възражение от ответната страна на прекомерност и не могат за бъдат намалени до адекватен с оглед фактическата и правна сложност на делото размер.

Предвид горното и на основание чл. 63, ал.1 от ЗАНН СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 23-1006/04.04.23 г. издадено от началник сектор в ОДМВР - Пазарджик, с което на Д. С. П., с ЕГН *****, от гр.Панагюрище са наложени чл.175 ал 3 пр.1 от ЗДвП - глоба е размер на 200лв. и лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца за нарушение по чл. 140, ал.1 от с.з.

ОСЪЖДА ОД МВР Пазарджик да заплати на Д. С. П., с ЕГН ***** сума в размер на 1000 лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението пред Пазарджишкия административен съд.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____